LEVNADSSTÄMNING

Av

Gunnar Ekelöf

Vad livet och stunden gav
kan ingen ta från mig.
Så levde och tänkte de gamle.
Sant. Och vad livet och stunden gav
kan ingen befria mig från.
Som insprängda halvädelstenar
i bergskikten av en levnadsstämning
dessa micaglittrande ögonblick
som livet aldrig gav
eller gav högst till hälften:
flyktiga sammanträffanden
i ett gathörn, i tågkorridorer,
ett ansikte, ofrivilligt bytta ögonkast —

Också landskap, en vandring, en natt
som aldrig blev avslutad eller
aldrig påbörjad. Känslan av
någons närvaro i rummet intill,
livets rikedom av möjligheter
oförmedlat väckta till minnets liv
av en välkänd doft, en liknande kvällsvind.

Och att de är outnyttjade. Från detta
kan ingenting befria. Oombedda
dyker de upp. Ansikten i mörkret.
Och vart har de tagit vägen, alla,
i den förödande ondskans år?
Ansikten såväl som landskap oavslutade.

Detta är det som ger hemlängtan,
som gör att man tycker sig känna igen sig!
Det är de ofullbordade ögonblicken.
Miljoner barn som aldrig fått leva
ropar till oss.